

240315

Att bära vigselring

När han skrev till Ella (Ellen Whites barnbarn) om den stora händelsen berättade brudgummen hur själva vigselakten genomfördes av en metodistpastor, Mr. Palfryman, en gammal vän till familjen Lacey. Det fanns ingen sjundedagsadventist-pastor i det området som hade rätt att viga enligt Tasmaniens lagar. Allt gick bra. Rummen i Laceys hem var fint dekorerade med ormbunkar och blommor. Tio familjemedlemmar var närvarande och elva vänner till bruden var inbjudna gäster. Eftersom de befann sig i ett brittiskt land vigdes de med vigselring. Detta var något som bekymrade bruden litet före bröllopet. Hon var medveten om Ellen Whites råd till amerikanska pastorer som arbetade i Australien, skrivet från Melbourne 3 augusti 1892 och publicerat i en pamflett. Ellen White hade upptäckt en alltmer utbredd uppfattning bland somliga amerikanska arbetare att sjundedagsadventist-pastorers fruar borde bära vigselring när de var i Australien. Hon sa att amerikaner kunde klargöra sin ståndpunkt genom att säga att "den traditionen inte ansågs obligatorisk" i deras land, och hon tillade: "Jag är mycket medveten om den genomgripande process som verkar pågå bland oss när det gäller att anpassa sig efter traditioner och mode. Inte en enda penny borde spenderas på en guldring för att vittna om att vi är gifta. I länder där denna tradition är nödvändig är det inte vår uppgift att fördöma dem som bär sin vigselring. Låt dem bära den om de kan göra det med gott samvete, men våra missionärer ska inte känna att vigselringen kommer att öka deras inflytande ett enda dugg. - Testimonies to Ministers and Gospel Workers, p. 180

May Lacey hade inga problem med detta råd. Hon hade ingen önskan att bära ringen. Därför tveklade hon att ha bröllopet i Tasmanien där hon visste att hennes far skulle bli mycket illa berörd om hon inte bar ring, särskilt med tanke på att hon skulle resa med fartyg och tåg tillsammans med en amerikan som nästan var dubbelt så gammal som hon själv. Innan hon gick med på att ha bröllopet i sitt hem talade hon om saken med Ellen White och den 13 februari 1895 skrev hon till William: "Jag har talat med din mor om att bära vigselring och har visat henne vad du sa om saken. Hon säger att hon inte har några invändningar alls mot att jag bär en vigselring. Om jag ska vara uppriktig så hade jag inte tänkt så mycket på saken, utan jag tänkte att det skulle vara bättre att ha en. För om jag skulle resa i kolonierna tillsammans med dig utan att bära tecknet på att jag är din hustru, skulle folk utan tvekan få för sig alla möjliga saker, och vi skulle många gånger förlora det inflytande som vi annars skulle ha haft på andra människors sinnen. Jag är mycket glad att du ser på saken på det sätt som du gör. Jag har ibland undrat vad du tyckte om det. Jag känner mig säker på att, som du säger, Gud inte skulle vara missnöjd för att jag bär vigselring. - 4 Biography - The Australian Years p. 196

Översättning: S. Gundler